

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 65.220 van 13 maart 1997
in de zaak A. 72.021/VII-14.897.**

In zake : 1. de v.z.w. BOTERSTRAATACTIECOMITE,
2. Marc OTTEVAERE,
3. Lucien VANDERSTRAETEN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten M. DENYS en T. DE WAELE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81.

tussenkommende partij :

de n.v. EURANTEX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat bij het Hof van Cassatie J. VERBIST,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

D E R A A D V A N S T A T E, V I I e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
v.z.w. BOTERSTRAATACTIECOMITE, Marc OTTEVAERE en Lucien
VANDERSTRAETEN op 12 november 1996 hebben ingediend om
de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van
"het besluit van 3 september 1996 van de Vlaamse
minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, waarbij aan
de N.V. EURANTEX de milieuvergunning wordt verleend voor
een biologische afvalwaterzuiveringsinstallatie, een
transformator van 650 kVA, de opslag van
30.000 liter NaOH in een bovengrondse houder en een
laboratorium, op percelen gelegen te Oudenaarde,
De Bruwaan 4, kadastraal gekend onder afdeling 2

sectie B, nrs. 295 c, 296 c, 301 a, 304 b, 318 d, 329 a, 330 b, 607 c2 en v, en 607/2a";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 januari 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 januari 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE WAELE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat J. NIJS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat L. SWARTENBROUX die, loco Advocaat J. VERBIST verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de n.v. EURANTEX, aan wie de bestreden milieuvergunning werd verleend, met een verzoekschrift van 4 december 1996 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak de volgende zijn :

2.1. De n.v. EURANTEX baat te Oudenaarde, aan het industriepark "De Bruwaan", een tapijtenfabriek uit.

2.2. De n.v. EURANTEX wil haar tapijtenfabriek uitbreiden met een biologisch waterzuiveringsstation en aanhorigheden, doch volgens het oorspronkelijk gewestplan Oudenaarde, vastgesteld bij koninklijk besluit van 24 februari 1997, ligt het geplande waterzuiveringsstation in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Met een besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 werd het gewestplan weliswaar gewijzigd, in die zin dat het bedoelde gebied bestemd werd als gebied voor de uitbreiding van het naastliggend bedrijf, doch voornoemd besluit van de Vlaamse regering werd geschorst door de Raad van State bij arrest nr. 59.782 van 23 mei 1996.

2.3. Op 5 februari 1996 krijgt de n.v. EURANTEX een bouwvergunning. Die bouwvergunning is evenwel door de Raad van State geschorst bij arrest nr. 62.644 van 22 oktober 1996.

2.4. Op 2 oktober 1995 dient de n.v. EURANTEX bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een milieuvergunningsaanvraag in voor het uitbreiden van de bestaande tapijtenfabriek met een biologisch waterzuiveringsstation en aanhorigheden.

2.5. Op 29 februari 1996 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen aan de n.v. EURANTEX een milieuvergunning "om een inrichting

te exploiteren, gelegen op de percelen kadastraal bekend onder OUDENAARDE Afd. 2, sectie B, percn(s). 295/c, 296/c, 301/a, 304/b, 318/d, 329/a, 330/b, 607/02/a, 607/c/2, 607/v aan de Industriepark 'De Bruwaan' 4 te OUDENAARDE, met als voorwerp : het uitbreiden van een tapijtenfabriek omvattende :

3.6.3.2. (1)

Een biologisch waterzuiveringsstation bestaande uit een pompput, een buffer- en selectiebekken, een actief slibreactor, een nabezinktank, een slibindikker, een slibopslagtank, een meetgoot en een silo van 30 m³ voor de opslag van poederkool.

12.2.1. (3)

Een transformator van 650 kVA

17.3.3.3. (1)

Verplaatsen van een bovengrondse dubbelwandige opslag-tank voor 30.000 l (40.000 kg) NaOH

24.4 (3)

Laboratorium in het dienstgebouw van de waterzuiverings-installatie".

De vergunning wordt afhankelijk gemaakt van de algemene en sectorale voorwaarden opgenomen in het VLAREM II, alsook van een aantal bijzondere milieuvoorwaarden :

- langs de kant van de Diepenbeek- en de Boterstraat moet een bufferzone van 50 m breed worden aangelegd;
- er moet een akoestisch onderzoek worden uitgevoerd en eventueel een saneringsplan worden opgemaakt;
- geurhinderbeperkende maatregelen moeten worden getroffen en het bufferbekken moet volledig overdekt worden;
- het vrachtverkeer moet gebeuren langs de voorkant van het bedrijf.

2.6. Tegen het voormelde milieuvergunningsbesluit wordt bij de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu een administratief beroep ingesteld door de stich-

ting Omer WATTEZ, de v.z.w. BOTERSTRAATACTIECOMITE en Marc en Anne OTTEVAERE-SCHEERLINCK.

2.7. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht.

Op 7 april 1996 adviseert de administratie gezondheidszorg "GUNSTIG indien de bijkomende uitbatingsovereenkomsten opgelegd door AMINAL nageleefd worden en indien een geurstudie wordt opgelegd".

Op 10 april 1996 adviseert OVAM gunstig.

Op 17 mei 1996 adviseert de Vlaamse Milieu-maatschappij gunstig.

Op 29 mei 1996 stelt het bestuur milieuvergunningen voor om de beroepen ongegrond te verklaren en de bestreden beslissing van de bestendige deputatie te bevestigen. In het advies wordt onder meer gesteld dat de geur- en geluidshinder binnen aanvaardbare grenzen kunnen worden gehouden indien de nodige milieuvoorwaarden worden opgelegd.

Op 4 juni 1996 brengt AROHM, afdeling stedenbouwkundige vergunningen, een ongunstig advies uit. In het advies staat onder meer te lezen wat volgt :

"Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan Oudenaarde, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 gelegen is in een industriegebied, uitsluitend bestemd voor uitbreiding van het bedrijf op het aanpalend industrieterrein; dat het arrest nr. 59.782 van 23 mei 1996 van de Raad van State de schorsing van het hogergenoemde besluit van 1 juni 1995 beveelt; dat de inrichting dus dient getoetst te worden aan het oorspronkelijk gewestplan;

Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan Oudenaarde, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 24 februari 1977 gelegen is in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied (...)

Overwegende dat de exploitatie van de inrichting niet overeenstemt met de bestemmingsvoorschriften die van toepassing zijn voor het gebied waarin de inrichting is gelegen; dat in toepassing van artikel 45, § 6, van de stedenbouwwet bij het verlenen van een gunstig advies betreffende de milieuvergunning van deze voorschriften kan afgeweken worden op voorwaarde dat de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad; dat, gelet op de grootschaligheid van de

inrichting de ruimtelijke draagkracht van het gebied zal worden overschreden;

dat, eveneens kan gesteld worden dat de voorziene verweving van functies de bestemming van de onmiddellijke omgeving (landbouw) zal in het gedrang brengen of verstoren gelet op de onduidelijke ruimtelijke afbakening van de inrichting die in het agrarisch gebied indringt en gelet op de te verwachten hinder (zowel milieuhinder als ruimtelijk-visuele hinder);

Bijgevolg besluit de Afdeling Stedebouwkundige Vergunningen tot het uitbrengen van een principieel ongunstig advies".

Op 28 juni 1996 stelt de gewestelijke milieuvergunningscommissie met eenparigheid van stemmen voor om de beroepen ongegrond te verklaren en de bestreden beslissing te bevestigen. Ook in dit advies wordt onder meer gesteld dat de geur- en lawaaihinder tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt mits het opleggen van milieuvoorwaarden. Inzake de verenigbaarheid met de omgeving en de goede plaatselijke ordening wordt overwogen wat volgt :

"Overwegende dat gebruik kan gemaakt worden van de afwijkingsbepalingen vermeld in artikel 45, § 2 van de stedebouwwet dat bepaalt dat een gunstig advies kan verleend worden voor zonevreemde constructies, als uitbreiding van een bestaand vergund gebouw met uitzondering van woningbouw op voorwaarde dat de uitbreiding het noodzakelijk gevolg is van overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectorale of bijzondere voorwaarden, strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu; dat hierboven is aangetoond dat de gevraagde inrichting onder deze bepalingen valt en noodzakelijkerwijze in dat gebied dient ingeplant te worden;

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedebouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedebouwkundige voorschriften".

Op 9 juli 1996 maakt AROHM, afdeling stedebouwkundige vergunningen, een "nota" op ten behoeve van de gewestelijke milieuvergunningscommissie. Die nota vangt aan als volgt :

"Ingevolge de nieuw aangebrachte gegevens, naar voor gekomen op de zitting van de gewestelijke milieuvergunningscommissie van 7 juni 1996, meen ik dat het gewenst is het advies van de Afdeling Stedebouwkundige Vergunningen van 4 juni 1996 als volgt aan te vullen".

Vervolgens worden een aantal overwegingen hernomen van het advies van 4 juni 1996 in verband met de oorspronkelijke en de nieuwe, door de Raad geschorste gewestplanvoorschriften en wordt geciteerd uit het advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie, inzonderheid waar gehandeld wordt over de noodzaak van de waterzuiveringsinstallatie.

De nota besluit dan als volgt :

"Overwegende dat hieruit afdoende blijkt dat er gebruik kan worden gemaakt van de afwijkingsbepalingen vermeld in artikel 45, § 2 van de stedenbouwwet; dat dit bepaalt dat een gunstig advies kan verleend worden voor zone-vreemde constructies, als uitbreiding van een bestaand vergund gebouw met uitzondering van woningbouw op voorwaarde dat de uitbreiding het noodzakelijk gevolg is van overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden, strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu; dat in casu is aangetoond dat de aangevraagde inrichting onder deze bepalingen valt, en dat de inrichting noodzakelijkerwijze in dit gebied dient te worden ingeplant.

Bijgevolg besluit de Afdeling Stedebouwkundige Vergunningen tot het uitbrengen van een principieel gunstig advies, voor de waterzuiveringsinstallatie en bijhorende infrastructuur. Voor het overige blijft het advies van 4 juni 1996 behouden".

2.8. Op 3 september 1996 neemt de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling het thans bestreden besluit waarbij de beroepen ongegrond worden verklaard en het besluit van de bestendige deputatie van 9 februari 1996 wordt bevestigd;

3.1. Overwegende dat de verwerende partij ter terechtzitting opwerpt dat gelet op de door de Raad van State bij arrest nr. 62.644 bevolen schorsing van de tenuitvoerlegging van de bouwvergunning voor de water-

zuiveringsinstallatie de tenuitvoerlegging van de milieuvergunning voor de installatie eveneens is geschorst, zodat een schorsing van de tenuitvoerlegging ervan door de Raad van State overbodig is;

3.2. Overwegende dat de milieuvergunning voor een inrichting waarvoor een bouwvergunning nodig is, krachtens artikel 5, § 2, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning geschorst wordt zolang de bouwvergunning niet is verleend; dat het feit dat de rechtseffecten ervan tijdelijk zijn opgeschort evenwel niet inhoudt dat die milieuvergunning zonder rechtsgevolgen is; dat de tijdelijke opschorting van de rechtseffecten een einde neemt zodra er een bouwvergunning in laatste aanleg is verleend; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

4.1.1. Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partij opwerpen dat de eerste verzoekende partij niet doet blijken van het rechtens vereiste belang; dat hun betoog er op neerkomt dat de nagestreefde collectieve belangen niet kunnen worden onderscheiden van de individuele belangen van de leden van de vereniging en dat uit de statuten blijkt dat de eerste verzoekende partij hoofdzakelijk de individuele en persoonlijke belangen van de omwonenden wenst te behartigen; dat de tussenkomende partij ook nog met volgende argumentatie het belang van de eerste verzoekende partij betwist : 1. het bewijs ontbreekt dat die partij daadwerkelijk opkomt voor de belangen van al haar leden of voor het collectieve belang - 2. de bestreden milieuvergunning tast de kwaliteit van het leefmilieu niet aan, integendeel zal de exploitatie van het waterzuiveringsstation het plaatselijk leefmilieu bevorderen - 3. het buurtcomité "boterstraatactiecomité" stemde in 1985 in met de verkoop van de betrokken percelen aan de tussenkomende partij en met de voorgenomen industriële bestemming;

4.1.2. Overwegende dat de tussenkomen de partij ook opwerpt dat tweede en derde verzoeker geen belang hebben bij hun vordering omdat er geen visuele hinder kan zijn ten gevolge van de aanwezigheid van de waterzuiveringsinstallatie, de bestreden vergunning de landbouwexploitatie van derde verzoeker niet hypothekeert, op de betrokken percelen alleen activiteiten mogen plaatsvinden die niet als productie kunnen worden beschouwd, er geen toegangswegen zullen worden ontsloten zodat in de Boter- en Pruimelstraat geen zwaar vrachtverkeer zal zijn, er maatregelen zullen worden genomen om de impact van het waterzuiveringsstation op de omgeving te beperken en de geplande waterzuivering geen nadelige invloed zal hebben op het leefcomfort van tweede en derde verzoeker;

4.2. Overwegende dat niet wordt betwist dat tweede verzoeker in de onmiddellijke omgeving woont van de geplande waterzuiveringsinstallatie, namelijk op amper 60 m ervan en dat derde verzoeker een historische hoeve "De Bruwaan" exploiteert die paalt aan het gebied waarop de waterzuiveringsinstallatie is gepland; dat zij als onmiddellijke naburen van de door het bestreden besluit vergunde waterzuiveringsinstallatie, zijnde een hinderlijke inrichting, van het vereiste belang doen blijken om de exploitatievergunning voor de installatie aan te vechten; dat in de huidige stand van de procedure dienvolgens niet moet worden onderzocht of de eerste verzoekende partij van een voldoende belang doet blijken;

5. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden

akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

5.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat in het tweede onderdeel van het enig middel de verzoekende partijen de schending aanvoeren van artikel 45, §§ 2, 6, 7 en 8, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw (stedenbouwwet) doordat de bestreden beslissing aan de tussenkommende partij de milieuvergunning verleent voor de uitbating van een nieuw te bouwen afvalwaterzuiveringsinstallatie op grond van de uitzonderingsbepaling van artikel 45, § 2, van die wet welke het mogelijk maakt onder bepaalde voorwaarden zone-vreemde constructies te vergunnen

terwijl "in casu de milieuvergunning niet kon verleend worden overeenkomstig de bepaling van artikel 45, § 2 van de stedenbouwwet, gezien deze enkel van toepassing is voor bouwaanvragen, en niet voor milieuvergunningsaanvragen.

En terwijl een milieuvergunning voor een zone-vreemde inrichting voorts volgens de artikelen 45, § 6 en § 7 van de stedenbouwwet slechts kan verleend worden op voorwaarde dat aangetoond is dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad, hetgeen onder andere impliceert dat 'de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort'.

En terwijl de minister zich voorts in casu nergens in het bestreden besluit de vraag stelt naar de goede ruimtelijke ordening, en nergens overweegt waarom de afvalwaterzuiveringsinstallatie absoluut in een uithoek van het terrein zou moeten gelokaliseerd worden, op ruime afstand van de bedrijfsgebouwen en vooral zo dicht mogelijk bij de woningen in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

En terwijl de minister daarbij redelijkerwijze evenmin kon uitgaan van de eventualiteit dat op de tussenliggende gronden nog een magazijn zou komen, hetgeen overigens aangetoond wordt door het feit dat de milieuvergunning voor dit magazijn door hemzelf op 9 september 1996 werd geweigerd omdat door 'de grootschaligheid van de inrichting de ruimtelijke draagkracht van het gebied zal worden overschreden' en 'gelet op de te verwachten hinder (zowel lawaaihinder als ruimtelijk-visuele hinder)'.

En terwijl de vraag naar de goede ruimtelijke ordening evenmin aan bod komt in de gedurende de procedure verleende adviezen, ook niet in beide adviezen verleend door de Afdeling Stedebouwkundige Vergunningen van AROHM.

(...)" ;

5.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota antwoordt :

"Volgens het, op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen, van kracht zijnde gewestplan Oudenaarde vastgesteld bij koninklijk besluit van 24.2.1977 (het besluit van de Vlaamse regering dd. 1.6.1995 houdende vaststelling van het gewijzigd gewestplan werd bij arrest nr. 59.782 dd. 23.5.1996 geschorst) is de inplanting van de voorgenomen waterzuiveringsinstallatie gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Dergelijk gebied is in beginsel enkel bestemd voor landbouw in de ruime zin en mag slechts de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen bevatten. Een waterzuiveringsinstallatie is derhalve vreemd aan de bestemmingsvoorschriften van een agrarisch gebied.

Nochtans achtte het bestreden besluit dat vanuit het oogpunt van de stedebouwkundige en ruimtelijke aspecten de inrichting die het voorwerp van de milieuvergunningsaanvraag uitmaakt verenigbaar is met de ruimtelijke en stedebouwkundige voorschriften van het agrarisch gebied en dit op grond van het motief : 'Overwegende dat gebruik kan worden gemaakt van de afwijkingsbepalingen vermeld in artikel 45 §2 van de stedenbouwwet die bepalen dat een gunstig advies kan verleend worden voor zonevreemde constructies, als uitbreiding van een bestaand vergund gebouw met uitzondering van woningbouw op voorwaarde dat de uitbreiding het noodzakelijk gevolg is van overeen-

komstig het decreet van 28 juni 1995 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectorale of bijzondere voorwaarden, strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu'. Deze overweging is bijna tekstueel overgenomen uit het advies dd. 9.7.1996 van de afdeling Stedebouwkundige Vergunningen. Dat de uitbreiding van het bedrijf met een waterzuiveringsinstallatie absoluut noodzakelijk is met het oog op de verbetering van de kwaliteit van het leefmilieu en met het oog op de naleving van de lozingsnorm moge afdoend blijken uit het advies dd. 29.5.1996 van de afdeling Milieuvergunningen dat onder meer stelt 'dat met de bestaande afvalwaterzuiveringsinstallatie de huidige opgelegde lozingsnormen absoluut niet gehaald kunnen worden (...) dat voor de vereiste schaalvergroting praktisch geen ruimte beschikbaar is in het industriegebied naast het bedrijfsgebouw; dat bovendien bij de uitwerking van de toekomstige afvalwaterzuiveringsinfrastructuur nu al rekening dient gehouden te worden met het uiteindelijk beoogde doel van lozing op oppervlaktewater (...)'.

Met dit feit voor ogen kan derhalve de bestreden beslissing, op grond van het advies van de afdeling Stedebouwkundige Vergunningen, afwijken van de bestemmingsvoorschriften toepasselijk op het agrarisch gebied en derhalve toch toelaten dat de waterzuiveringsinstallatie in het agrarisch gebied wordt ingeplant";

5.3. Overwegende dat de tussenkomende partij doet gelden dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij het aanvoeren van de schending van artikel 45, § 2, van de stedenbouwwet van 29 maart 1962, daar deze een "spiegelbepaling" is van artikel 45, §§ 6, 7 en 8 van dezelfde wet, dat het inroepen van artikel 45, § 2, een louter materiële vergissing behelst en dat de verzoekende partijen ten onrechte aanvoeren dat de voorwaarden vermeld in artikel 45, §§ 6 en 7, niet vervuld zijn daar de minister, "gesteund op het onderzoek van de bevoegde administraties van oordeel was dat er voor het waterzuiveringsstation, zelfs voor de naleving van de reeds opgelegde normen, laat staan voor de realisatie van de toekomstige lozing op oppervlaktewater, thans reeds geen plaats meer was voor de waterzuivering"; dat zij opmerkt dat de geplande waterzuiveringsinstallatie aansluit bij de bestaande bedrijfsgebouwen van de tussenkomende

partij en zoveel als mogelijk ingeplant is in de nabijheid van de bestaande mini- waterzuiveringsinstallatie;

5.4.1. Overwegende dat krachtens het bepaalde in artikel 2, § 1, van de stedenbouwwet van 29 maart 1962 de overheid die bevoegd is voor het afgeven van de milieuvergunning ertoe gehouden is de voorschriften van de geldende plannen van aanleg en bindende ontwerp-plannen in acht te nemen, wat onder meer inhoudt dat zij de vergunning dient te weigeren indien de inrichting of een gedeelte ervan niet past in de bindende voorzieningen van het plan; dat niet wordt betwist dat de percelen waarop het waterzuiveringsstation zal worden ingeplant volgens het oorspronkelijk gewestplan Oudenaarde, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 24 februari 1977, gelegen zijn in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, dat de inrichting aan dat plan moet worden getoetst gelet op de schorsing door de Raad van State bij arrest nr. 59.782 van 23 mei 1996 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Oudenaarde waarbij die percelen werden bestemd tot industriegebied, uitsluitend bestemd voor de uitbreiding van het naastliggend bedrijf, en dat het geplande waterzuiveringsstation onverenigbaar is met het bestemmingsvoorschrift landschappelijk waardevol agrarisch gebied;

5.4.2. Overwegende dat het bestreden besluit overweegt :

"dat gebruik kan gemaakt worden van de afwijkingsbepalingen vermeld in artikel 45, § 2 van de stedenbouwwet die bepalen dat een gunstig advies kan verleend worden voor zonevreemde constructies, als uitbreiding van een bestaand vergund gebouw met uitzondering van woningbouw op voorwaarde dat de uitbreiding het noodzakelijk gevolg is van overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectorale of bijzondere voorwaarden, strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu; dat hierboven is aangetoond dat de gevraagde inrichting

onder deze bepalingen valt en noodzakelijkerwijze in dat gebied dient ingeplant te worden;

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningaanvraag uitmaakt verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften";

dat uit die overweging alsook uit haar nota blijkt dat de verwerende partij toepassing heeft gemaakt van artikel 45, § 2, van de stedenbouwwet van 29 maart 1962 om de gevraagde milieuvergunning te verlenen; dat voor het onderzoek van het onderdeel en het verweer van de tussenkommende partij het wenselijk is lezing te geven van artikel 45, §§ 2, 6, 7 en 8, van die stedenbouwwet; dat artikel 45, § 2, luidt als volgt :

"§ 2. Bij het verlenen van een gunstig advies mag de gemachtigde ambtenaar afwijken van de voorschriften van een ontwerp-gewestplan of gewestplan indien de aanvraag betrekking heeft op :

a) hetzij het verbouwen van een bestaand vergund gebouw binnen het bestaan bouwvolume en niet betrekking hebbend op het volledig herbouwen;

b) hetzij het uitbreiden van een bestaand vergund gebouw met uitzondering van woningbouw met een gebouw of een vaste inrichting op voorwaarde dat de uitbreiding het noodzakelijk gevolg is van overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden, strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu;

c) hetzij het uitbreiden van een vergunde woning.
De uitbreiding van een bestaand vergund gebouw, met uitzondering van woningbouw, kan slechts de vermeerdering tot gevolg hebben die het noodzakelijk gevolg is van in het kader van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden, strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu.

De uitbreiding van een vergunde woning kan met inbegrip van de bijgebouwen slechts leiden tot een maximale vermeerdering van het bouwvolume met 20 %. Het totale bouwvolume mag na uitbreiding maximum 700 m³ bedragen.

De afwijking kan slechts verleend worden op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van

functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort.

Het naleven van bovenvermelde voorwaarden moet blijken uit de motivering van de gemachtigde ambtenaar.

Voor verbouwingen en uitbreidingen van bestaande vergunde gebouwen in agrarische gebieden dient het advies gevraagd aan de bevoegde administratie. Bij ontstentenis van dit advies binnen dertig dagen wordt het geacht gunstig te zijn.

De Vlaamse Regering bepaalt binnen welke gebieden van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen deze afwijkingen niet of slechts gedeeltelijk kunnen worden toegepast.

De aanvraag wordt onderworpen aan een openbaar onderzoek, waarvan de kosten ten laste van de aanvrager komen. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop het onderzoek gebeurt.

De weigering van het verlenen van een afwijking tot het verbouwen of uitbreiden van een bestaand vergund gebouw kan geen aanleiding geven tot het verschuldigd zijn van een vergoeding als bedoeld in artikel 37.

Voor wijzigingen van gebruik zoals bepaald in artikel 44, § 1, punt 7, mag de gemachtigde ambtenaar bij het verlenen van een gunstig advies afwijken van de voorschriften van een ontwerp-gewestplan of gewestplan.

De wijziging van gebruik kan slechts worden verleend op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort. Het naleven van deze voorwaarden moet blijken uit het advies van de gemachtigde ambtenaar.

De aanvraag voor het wijzigen van het gebruik van een vergund gebouw wordt onderworpen aan een openbaar onderzoek, waarvan de kosten ten laste van de aanvrager komen.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop het onderzoek plaatsheeft.

Voor wijzigingen van het gebruik van vergunde gebouwen die gelegen zijn in de agrarische gebieden, dient het advies gevraagd aan de bevoegde administratie. Bij ontstentenis van dit advies binnen dertig dagen wordt dit geacht gunstig te zijn.

De Vlaamse Regering bepaalt binnen welke gebieden van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen het gebruik van vergunde gebouwen niet of slechts gedeeltelijk kan worden gewijzigd.

Komen bij overgangsmaatregel in aanmerking voor het verlenen van een vergunning, indien vóór 31 maart

1995 een bouwaanvraag wordt ingediend voor de percelen :
(...)"

dat artikel 45, §§ 6, 7 en 8, luiden :

"§ 6. De gemachtigde ambtenaar kan, in een gunstig advies verleend overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, afwijken van de bepalingen van een ontwerp-gewestplan of een gewestplan, op voorwaarde dat de ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort. Het naleven van bovenvermelde voorwaarden moet blijken uit de motivering van het advies van de gemachtigde ambtenaar.

§ 7. De overheden die krachtens het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning moeten beslissen over milieuvergunningsaanvragen kunnen bij het verlenen van de milieuvergunningen afwijken van de bepalingen van het ontwerp-gewestplan en het gewestplan op voorwaarde dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort. Het naleven van bovenvermelde voorwaarden moet blijken uit de motivering van de beslissing over de milieuvergunningsaanvraag.

§ 8. Een in de paragrafen 6 of 7 bedoelde afwijking kan slechts onder de volgende voorwaarden worden verleend :

a) het moet gaan om een inrichting waarvan de exploitatie geheel of ten dele niet overeenstemt met de bestemmingsvoorschriften van het ontwerp-gewestplan of gewestplan voor het gebied waarin de inrichting is gelegen, en

b) de milieuvergunningsaanvraag bedoeld in het voornoemde decreet van 28 juni 1985, moet één of meer van de volgende bepalingen als voorwerp hebben :

- het hernieuwen van een milieuvergunning van een inrichting;
- het veranderen van de exploitatie van een inrichting, zoals bedoeld in hoofdstuk V van het decreet van 28 juni 1985, op voorwaarde dat de verandering geen vermeerdering van de oppervlakte of het volume voor gevolg geeft, onverminderd hetgeen na de vierde gedachtenstreep wordt bepaald;
- het exploiteren van een bestaande of nieuwe inrichting waarvoor, op grond van artikel 44, § 1, 7, en overeenkomstig artikel 45, § 2

definitief een bouwvergunning voor het wijzigen van het gebruik van een vergund gebouw is verleend;

- het exploiteren van een bestaande of nieuwe inrichting waarvoor, overeenkomstig artikel 45, § 2 definitief een bouwvergunning voor het verbouwen, herbouwen of uitbreiden van een bedrijfsgebouw met een gebouw of een vaste inrichting is verleend";

5.4.3. Overwegende dat uit de geciteerde bepalingen duidelijk blijkt dat artikel 45, § 2, van de stedenbouwwet van 29 maart 1962 betrekking heeft op bouwvergunningaanvragen voor zonevreemde bedrijven, terwijl de paragrafen 6, 7 en 8 van hetzelfde artikel betrekking hebben op milieuvergunningaanvragen van zonevreemde bedrijven; dat de grief van de verzoekende partijen dat een milieuvergunning werd verleend voor een zonevreemde inrichting op basis van een wettelijke grondslag die betrekking heeft op bouwvergunningen en niet op milieuvergunningen voor zonevreemde bedrijven ernstig is;

5.4.4. Overwegende dat de tussenkomenende partij van oordeel is dat die grief niet de nodige ernst voor een schorsing bezit daar artikel 45, § 2, en artikel 45, §§ 6, 7 en 8, van de stedenbouwwet spiegelbepalingen zijn en bovendien de verwijzing in het bestreden besluit naar artikel 45, § 2, op een louter materiële vergissing berust; dat die argumenten evenwel niet lijken op te gaan; dat, ten eerste, een lezing van de desbetreffende bepalingen uitwijst dat de voorwaarden waaronder een bouwvergunning aan zonevreemde bedrijven kan worden verleend niet volledig dezelfde zijn als de voorwaarden waaronder een milieuvergunning aan dergelijke bedrijven kan worden verleend; dat, ten tweede, uit de sub 5.4.2. geciteerde overweging blijkt dat de verwerende partij van oordeel was dat gunstig advies voor zonevreemde constructies kan worden verleend "op voorwaarde dat de uitbreiding het noodzakelijk gevolg is van overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de mi-

lieuvergunning voorgeschreven algemene, sectorale of bijzondere voorwaarden, strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu" en dat die voorwaarde een voorwaarde is die opgelegd wordt in artikel 45, § 2, van de stedenbouwwet van 29 maart 1962 en niet in artikel 45, §§ 6, 7 en 8; dat overigens ook het advies van de gewestelijke milieuvergunningscommissie van 28 juni 1996 en het aanvullend advies van AROHM, afdeling stedenbouwkundige vergunningen van 9 juli 1996, waarnaar het bestreden besluit in zijn aanhef verwijst, op artikel 45, § 2, van de stedenbouwwet een beroep doen voor het verlenen van een gunstig advies voor de zonevreemde constructie; dat het excuus van de materiële vergissing dan ook niet kan worden aangenomen;

5.4.5. Overwegende dat, daarenboven, het bestreden besluit geen motivering bevat aangaande "de ruimtelijke draagkracht van het gebied" en "de verweving van functies", alhoewel overeenkomstig respectievelijk artikel 45, § 2, en artikel 45, §§ 6 en 7, voor het verlenen van zowel de bouw- als de milieuvergunning voor een zonevreemde inrichting als voorwaarde geldt dat de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad, hetgeen onder meer betekent "dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet wordt overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort; dat, desbetreffend, niet kan worden voorbijgegaan aan het advies van 4 juni 1996 van AROHM, afdeling stedenbouwkundige vergunningen, waarin wordt gesteld dat gelet op de grootschaligheid van de inrichting, de ruimtelijke draagkracht van het gebied zal worden overschreden en dat de voorziene verweving van functies de bestemming van de onmiddellijke omgeving zal in het gedrang brengen of verstoren;

5.5. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het tweede onderdeel in de hiervoren aangegeven mate ernstig is;

6.1. Overwegende, met betrekking tot de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde, dat tweede en derde verzoeker aanvoeren dat het gebied waarop de waterzuiveringsinstallatie is gepland een "natuurlijke en als noodzakelijk erkende buffer" vormt tussen het industriegebied en de onmiddellijke omgeving, dat die buffer onherroepelijk zal verdwijnen, dat de exploitatie van de zuiveringsinstallatie zonder twijfel een bezwarende en hinderlijke weerslag zal hebben op de privacy van de omwonenden en op de leefbaarheid en het landelijk woonklimaat van de onmiddellijke omgeving en dus een onherstelbare schending zal betekenen van het karakter van het gebied en een verminking van het landschap; dat tweede verzoeker benadrukt dat hij op amper 60 meter van zijn woning wordt geconfronteerd met een grote waterzuiveringsinstallatie die onder meer een open bekken omvat van 6.825.000 liter vervuild water, hetgeen ernstige geurhinder met zich kan meebrengen; dat derde verzoeker nog aanvoert dat de landbouwexploitatie van zijn hof "De Bruwaan" waarvan de gronden onmiddellijk palen aan het kwestieuze gebied door de vergunde exploitatie zal worden gehypothekeerd; dat beide verzoekers nog vrezen voor een toename van lawaaihinder en van zwaar verkeer in de landelijke en smalle Boterstraat;

6.2.1. Overwegende dat het terrein waarop de waterzuiveringsinstallatie is gepland een feitelijke "buffer" vormt tussen het industrieterrein "De Bruwaan" en de onmiddellijke omgeving; dat door de bouw en de exploitatie van het waterzuiveringsstation deze buffer die de hinder van de omwonenden, teweeggebracht door de exploitatie van het bedrijf van de tussenkomende partij moet beperken, onherroepelijk zal verdwijnen; dat in

acht genomen dat gegeven en gelet op de afstand van de waterzuiveringsinstallatie ten overstaan van de woning van tweede verzoeker en van de historische hoeve van derde verzoeker kan worden aangenomen dat door de exploitatie van die installatie de leefbaarheid en het landelijk woonklimaat van tweede en derde verzoeker ernstig zal worden aangetast; dat de vrees van tweede verzoeker voor geurhinder eveneens gegrond voorkomt, aangezien blijkens het bestreden besluit de te bouwen afvalwaterzuiveringsinstallatie onder meer zal bestaan uit een niet bedekte "actiefslibreactor" die 6.825.000 liter water zal kunnen bevatten; dat, overigens, ook de administratie gezondheidszorg het opleggen van een geurstudie noodzakelijk heeft geacht, hetgeen eveneens een indicatie is voor mogelijke geurhinder; dat het nadeel dat tweede en derde verzoeker aanvoeren ernstig is en tevens moeilijk te herstellen;

6.2.2. Overwegende dat de tussenkomende partij vruchteloos betoogt dat, gelet op hun vroegere houding, tweede en derde verzoeker thans niet meer op geloofwaardige wijze kunen voorhouden dat de bouw van een waterzuiveringsinstallatie hen een ernstig nadeel kan berokkenen; dat, vooreerst, de door de tussenkomende partij ter ondersteuning van haar betoog neergelegde "gedragscode" en "overeenkomst" niet eens zijn ondertekend en de namen van verzoekers daarin zelfs niet zijn vermeld; dat, voorts, uit de twee overige neergelegde stukken, die het akkoord van respectievelijk het "boterstraattiecomité" en van het echtpaar OTTEVAERE-SCHEERLINCK met de verkoop van gronden aan de tussenkomende partij bevat, geenszins een akkoord kan worden afgeleid met de inplanting en de exploitatie van de waterzuiveringsinstallatie op de betrokken percelen en dit op amper 60 meter van de woning van voornoemd echtpaar; dat, daarenboven, derde verzoeker helemaal niet voorkomt in een dezer documenten;

7. Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die moeten vervuld zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

8.1. Overwegende dat de tussenkomende partij vraagt om het nadeel van de verzoekende partijen af te wegen tegen het nadeel dat een schorsing voor haar zou betekenen met betrekking tot de naleving van de opgelegde lozingsnormen voor afvalwater en voor de verbetering van het leefmilieu ter plaatse;

8.2. Overwegende dat niet valt in te zien waarom de belangen van de tussenkomende partij kennelijk zoveel zwaarder zouden wegen dan de belangen die tweede en derde verzoeker willen vrijwaren, temeer daar uit de exploitatieaanvraag van de tussenkomende partij blijkt dat het bedrijf vooralsnog aangesloten is op de rioolwaterzuiveringsinstallatie van de stad Oudenaarde;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. EURANTEX in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van "het besluit van 3 september 1996 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, waarbij aan de N.V. EURANTEX de milieuvergunning wordt verleend voor een biologische afvalwaterzuiveringsinstallatie, een transformator van 650 kVA, de opslag van 30.000 liter NaOH in een bovengrondse houder en een laboratorium, op percelen gelegen te Oudenaarde, De Bruwaan 4, kadastraal gekend onder afdeling 2 sectie B, nrs. 295 c, 296 c, 301 a, 304 b, 318 d, 329 a, 330 b, 607 c2 en v, en 607/2a".

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 4.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien maart 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.,	Ch. BAMPS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

M.-R. BRACKE.